

عنوان مقاله:

از دولت خوب تا حکومتداری خوب

محل انتشار:

فصلنامه فرآیند مدیریت و توسعه، دوره 14، شماره 2 (سال: 1379)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

عباس منوریان

خلاصه مقاله:

ضمن نقد روش و تفکر سنتی در زمینه اداره امور عمومی که از سالهای دهه ۱۹۲۰ تا اواسط دهه ۱۹۷۰ جریان داشت، روش و نگاه جدیدی پا به عرصه وجود گذاشت که از آن با عنوان "مدیریت دولتی نوین" یاد می شود. مدیریت دولتی نوین پارادایم (قالب فکری) جدیدی محسوب می شود که برای اصلاح اداره امور عمومی روشها و شیوه های خاصی را توصیه می کند. به طور کلی، نگاه مدیریت دولتی نوین به مسائل، چگونگی حل مشکلات، و دستیابی به دولت و سازمانهای دولتی بهتر، از دو منظر قابل بررسی است: (۱) منظر خرد و (۲) منظر کلان. منظر خرد اشاره دارد به سه رویکرد: مهندسی مجدد، کوچک سازی، و بهبود مستمر. در این مقاله، رویکرد کلان مدیریت دولتی نوین به مسائل مورد توجه قرار می گیرد که شامل: (الف) دولت خوب، و (ب) حکومتداری خوب است. هر یک از این موضوعها مورد توجه سازمانها و اندیشمندان مختلفی قرار گرفته است. مشروعیت، پاسخگویی، شایستگی و احترام به حقوق بشر، و رعایت قانون از جمله ویژگیهای دولت خوب است. حکومتداری خوب براساس این تفکر شکل گرفته است که اساسا نباید دولتی در بالا و بقیه اجزای جامعه در پایین باشند. بلکه دولت، همراه با بخش خصوصی و جامعه مدنی باید با هم شراکت (و نه مشارکت) داشته باشند و مانند سه شریک با تقسیم وظایف و مسئولیتها، به اداره امور بپردازند.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1415498>

